स्वयमभियुक्तेन सन्धिः अपरेणाभियुक्तेन स्वयं विग्रहश्च कार्य्यः वा १२ सर्गः
शब्दः समुच्चये पूर्व्वश्लोकापेक्षया पक्षान्तरे वा एवमुक्तप्रकारेण
हितस्य शत्रोरात्मनश्च सारं बलं विजानन् विजिगीषुरेतानीतीः
षाड्गुण्यरूपाः प्रयुञ्जीत ॥ २५ ॥

त्वया तु लोके जनितोविरागः प्रकोपितं मण्डल
मिन्द्रमुख्यं। रामे तु राजन् विपरीतमेतत् पश्यामि
तेनाभ्यधिकं विपक्षं ॥ २६ ॥

त्वया पुनरेवं प्रयुक्तादृति दर्शयन्नाह त्वयेत्यादि। त्वया पुन ज०म०
श्चतुर्वर्णोच्छेदकारिणा लोके जनितोविरागः इन्द्रमुख्यञ्च शक्रप्र
धानं मण्डलं प्रकोपितं रामे तु सर्व्वमेतद्विपरीतं अनुरागेण
जनितं मण्डलञ्चानुरञ्जितं तेनाभ्यधिकं विपक्षं रामं पश्यामि
॥ २६ ॥

त्वयेत्यादि। उक्तरीत्या नीतितत्वं प्रदर्श्य रावणे तद्वैपरीत्यात् भ०
सन्धिरेव युक्तदृति प्रकृतमभिधीयते त्वया पुनर्लोके विरागोज
नितः परद्रोहित्वात् इन्द्रादिकं राजमण्डलं प्रकोपितं तेनेयं
भवतोवृद्धिरपि न शुभोदर्केति भावः हे राजन् रामे पुनः सर्व्व
मिदं विपरीतं धार्म्मिकत्वेन सर्व्वजनानुरागस्य जनितत्वात् रक्षोह
न्तृत्वेनेन्द्रादिसम्मतत्वाच्च तेन विपक्षं शत्रुं रामं त्वत्तोऽभ्यधिकं
पश्यामि विरागदृति रञ्जेर्घञन्तस्य स्वदैधावोदेत्यादिना निपा
तितं ॥ २६ ॥